

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Hensigten med ændringsforslaget er at implementere 3 konkrete ændringsønsker fra Inatsisartuts Formandskab:

- 1) Hjemlen til den nuværende praksis, hvorefter grundtilskuddet ikke udbetales til nye partidannelser, tydeliggøres.
- 2) Mandattilskud udbetales fremover ikke for måneder, hvor de pågældende Inatsisartutmedlemmer mangler at afgive pligtige oplysninger om personlige hverv.
- 3) Der indføres en adgang til, at Inatsisartut kan foretage modregning i partitilskud for udgifter, der er afholdt på partiernes vegne.

2. Hovedpunkter i forslaget

Inatsisartuts Formandskab har på et seminar den 25. og 26. februar 2014, og på yderligere et seminar den 10.-11. januar 2015, drøftet behovet for at revidere en række regelsæt, som regulerer Inatsisartuts virke. Med henblik på de gældende lovregler om økonomisk tilskud til politisk arbejde er der konstateret et ændringsbehov på 3 punkter:

2.1 Præcisering af, at grundtilskud ikke udbetales til nye partidannelser.

Efter gældende regler har et politisk parti, der er repræsenteret i Inatsisartut, ret til tilskud til partiets politiske arbejde, bestående af et grundtilskud på 650.000 kr. årligt samt et mandattilskud, der udgør 210.000 kr. årligt for hvert af partiets mandater.

Reglerne er i medfør af loven blevet administreret således, at et parti skal have opnået sin repræsentation i Inatsisartut ved et Inatsisartutvalg for at være berettiget til grundtilskuddet på 650.000 kr. årligt. Dette følger særligt af de oprindelige lovbemærkninger til § 2, som anfører: ”Bestemmelserne i § 2 fastslår hovedreglen, at alle der er valgt til Landstinget, enten som parti, kandidatforbund eller som enkeltkandidat, har et retskrav på tilskud af en bestemt størrelse (...)”. Det er imidlertid ønskeligt, at forholdet klart er reguleret også i de egentlige lovbestemmelser.

Et nyt parti, som alene opnår repræsentation i Inatsisartut, ved at f.eks. et eller flere af de i Inatsisartut indvalgte medlemmer udtræder af deres gamle partier og danner et nyt, har således efter den hidtidige praksis ikke ret til at modtage grundtilskuddet før partiets plads i Inatsisartut er bekræftet af vælgerne ved et Inatsisartutvalg.

Partiet har dog ret til at modtage det almindelige mandattilskud på 210.000 årligt per medlem. Tilskuddet ydes forholdsmæssigt regnet fra udgangen af den måned, hvor medlemmet er udtrådt af sit gamle parti.

Inatsisartuts Formandskab har vurderet, at den hidtidige praksis bør bevares, således at partiernes medlemmer ikke gives et økonomisk incitament til f.eks. at forlade deres eksisterende partier og danne nye partier. Inatsisartuts Formandskab finder det dog ønskeligt, at den gældende retsopfattelse og praksis fremover fremgår udtrykkeligt af selve lovteksten, jf. forslag til nyt § 2, stk. 1, 2. pkt.

2.2 Bortfald af mandattilskud i tilfælde af manglende oplysninger om Inatsisartutmedlemmets personlige hverv.

Der findes i dag en frivillig oplysningsordning under Inatsisartuts Formandskab. Ifølge denne ordning kan Inatsisartuts medlemmer offentliggøre oplysninger om deres privatøkonomiske og udenomsparlamentariske forhold (hverv og erhverv) med henblik på at skabe en transparens herom i forhold til vælgerne. Hovedparten af Inatsisartuts medlemmer har efter valgene i 2013 og 2014 indgivet oplysninger til dette såkaldte ”hvervsregister”.

Oplysningerne fra hvervsregistret er i dag offentligt tilgængelige på www.inatsisartut.gl under punktet ”Medlemmer af Inatsisartut”, hvor der er et faneblad ”Hverv og økonomiske interesser” ved siden af medlemmets CV.

Hensigten med hvervsregistret er at fremme offentlighedens indsigt i mulige interessesammenstød, der kan gøre sig gældende som følge af de enkelte Inatsisartutmedlemmers offentlige eller private stillinger og engagementer. Til dette formål opfordres Inatsisartutmedlemmerne til at oplyse om lønnede stillinger, hverv, bestyrelsesposter, mv. i såvel private som offentlige selskaber, samt om selvstændig indtægtsgivende virksomhed. Samtidig opfordres Inatsisartutmedlemmerne til at oplyse om deres formueforhold og aftaler, hvis selskabsinteressen har en værdi på mere end 50.000 kr. Endelig angår oplysningerne bestemte aftaler af økonomisk karakter med tidligere arbejdsgivere.

Det har været overvejet i Inatsisartuts Formandskab, om ordningen burde gøres obligatorisk for medlemmerne, og en juridisk undersøgelse har påvist, at Inatsisartut i medfør af selvstyreloven har beføjelse til at regulere dette område. Hvorvidt et obligatorisk hvervsregister herefter skal oprettes, må alene bero på en beslutning i Inatsisartut.

For at kunne håndhæve en sådan obligatorisk ordning er det imidlertid hensigtsmæssigt med relevante bestemmelser i lovgivningen.

Inatsisartuts Formandskab har i denne forbindelse vurderet, at en passende sanktion for manglende oplysning ville være fortabelse af dele af det tilskud, som der ydes til politisk arbejde.

Denne fremgangsmåde tager i betragtning, at de manglende oplysninger kan tages som udtryk for, at det politiske arbejde ikke udføres i samme omfang som forudsat.

Samtidig finder Inatsisartuts Formandskab, at der ikke bør være yderligere sanktioner, herunder navnlig af kriminalretlig art. Dette er i overensstemmelse med den almindelige opfattelse, hvorefter det ved mindre alvorlige forsømmelser i politiske hverv må være op til vælgerne at vurdere, om overtrædelsen bør have konsekvenser for et evt. genvalg.

Der henvises i denne forbindelse til § 55 i Kriminalloven for Grønland. Denne bestemmelse giver mulighed for, at dømme den, som i offentlig tjeneste eller hverv nægter eller undlader at opfylde en pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller nægter at efterkomme en lovlige tjenstlig befaling. Det samme gælder den, som i offentlig tjeneste eller hverv gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelse af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører. Bestemmelsen undtager imidlertid udtrykkeligt hverv, som den pågældende er valgt til ved offentligt valg, så som valg til Inatsisartut.

I overensstemmelse hermed finder Inatsisartuts Formandskab, at en manglende opfyldelse af oplysningspligten til brug for hvervsregistret ikke bør gøres til et kriminalretligt anliggende, men alene have konsekvenser for retten til tilskud til politisk arbejde.

Sådanne konsekvenser foreslås hjemlet i den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 4 a, både for tilfælde, hvor oplysninger slet ikke gives inden for den herfor fastsatte frist, og i tilfælde, hvor meddelte oplysningerne viser sig at lide af mangler af grov karakter. Allerede udbetalte tilskud kan i sådanne situationer kræves tilbagebetalt for op til 6 måneder.

Inatsisartutmedlemmernes vederlæggelse og omkostningsgodtgørelse berøres ikke.

2.3 Adgang til, at Inatsisartut kan foretage modregning i partitilskud for udgifter, der er afholdt på partiernes vegne.

Inatsisartuts Formandskab har konstateret, at Inatsisartut undertiden kan se sig nødsaget til at anvende ressourcer eller afholde udgifter på vegne af politiske partier, kandidatforbund og enkelte medlemmer. Der kan f.eks. være tale om, at der må foranlediges en oversættelse af materiale, eller rettelser i oversættelser, selv om det er forudsat i nærværende lov, at udgifter hertil påhviler de politiske partier mv.

Årsagen til, at Inatsisartuts Bureau i disse situationer alligevel træder til og afholder udgiften på partiernes vegne, er Inatsisartuts interesse i at sikre en ordentlig afvikling af det parlamentariske arbejde. Det ville således efter Formandskabets opfattelse ikke være passende, om medlemmer blev forhindret i at deltage i Inatsisartuts løbende arbejde og debatter mv., alene fordi det har vist sig umuligt for medlemmet eller dennes partisekretariat mv. at overhol-

de fastsatte formkrav eller lignende, idet Formandskabet dog ikke anser sig som formelt forpligtet til at påtage sig dette ansvar på vegne af partierne.

Situationen vil typisk kunne være, at Inatsisartuts bureau eller dennes eksterne samarbejdspartnere retter på formmangler, herunder manglende eller mangelfulde oversættelser af ordførerindlæg mv., for at sikre, at et Inatsisartutmedlem kan nå at deltage i Inatsisartuts arbejde som ønsket og forudsat.

Inatsisartuts Formandskabet ønsker fremover at sikre, at eventuelle udgifter og andet ressourceforbrug, som opstår i denne forbindelse, kan tilbageføres til Inatsisartut på en enkel måde, således at Inatsisartuts medlemmer og partier mv. ikke føler et incitament til at overflytte et nødvendigt ressourceforbrug til Inatsisartut og dermed Landskassen.

De hidtil gældende regler indeholder ikke en udtrykkelig mulighed desangående, således at Inatsisartut er henvist til at fakturere sine udgifter til den, på hvis vegne en udgift er afholdt. Denne fremgangsmåde anses ikke som praktisk fremkommelig i de tilfælde, hvor udgiften giver anledning til uenigheder med den betalingspligtige og især, hvor udgiften er opstået indirekte ved at anvende interne ressourcer i Inatsisartuts Bureau, selv om disse rettelig er forbeholdt andre opgaver. Inatsisartuts Formandskabet har derfor hidtil i stort omfang set bort fra at fakturere sådanne udgifter og ressourceforbrug.

Der må imidlertid sættes spørgsmålstegn ved rimeligheden af denne praksis, efter at der i de senere år er sket forhøjelser af tilskuddet til de politiske partier, således at partierne i højere grad har fået et eget ansvar for at fremme og konsolidere arbejdet i Inatsisartut.

Særligt ved en lovændring i 2009 (Inatsisartutlov nr. 16 af 3. december 2009) overførtes midler fra Inatsisartuts bureau til partierne til dækning af en række udgifter forbundet med Inatsisartutarbejdet.

Grundtilskuddet til partierne blev på denne baggrund forhøjet fra 300.000 kr. til 650.000 kr. Mandattilskuddet blev forhøjet fra 125.000 til 170.000 kr., og mandattilskuddet blev senere yderligere forhøjet til 210.000 kr.

Som modydelse for forhøjelsen af tilskuddet overtog partierne ansvaret for bl.a. ansættelse og afskedigelse af egne medarbejdere, afholdelse af udgifter til opmagasinering af partiernes diverse udstyr, tryksager og bohaver, samt andre opgaver.

Som en udtrykkelig del af tilskuddet blev der overført midler til partierne med henblik på udarbejdelse af oversættelser til brug for Inatsisartut. Herom anførtes i bemærkningerne til ændringslovens § 1: "Af lovforslaget følger, at f.eks. ordførerindlæg og medlemsforslag fremover

skal oversættes for et partis egen regning. Dette ændrer ikke ved partiernes forpligtelse til at sikre den rettidige oversættelse af sådanne dokumenter til Inatsisartuts brug”.

Inatsisartuts Formandskab måtte sidenhen flere gange påtale, at partier valgte at se bort fra den anførte forpligtelse.

For at adressere denne problemstilling fremadrettet foreslår Formandskabet, at der i § 9 tilføjes en bestemmelse, der hjemler modregning i partitilskud for udgifter, der er afholdt af Inatsisartut på vegne af partiernes mv. Det bemærkes, at det i forvejen fremgår af § 9, stk. 2, sidste punktum, at Formandskabet kan beslutte, at kommende udbetalinger af tilskud til et parti skal udsættes eller bortfalde i de tilfælde, hvor et parti ikke efterlever sin forpligtelse til at indsende et revideret regnskab over foregående års tilskudsmidler.

2.4 Lovændringen i parallelstilling.

I det følgende vises en sammenstilling af gældende regler og de foreslåede ændringer:

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1 I landstingslov nr. 1 af 31. maj 2001 om økonomisk tilskud til politisk arbejde, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 25 af 18. november 2010, foretages følgende ændringer:
§ 2. Et politisk parti, der er repræsenteret i Inatsisartut, har ret til tilskud til partiets politiske arbejde, bestående af et grundtilskud på 650.000 kr. årligt samt et mandattilskud, der udgør 210.000 kr. årligt for hvert af partiets mandater.	1. I § 2, <i>stk. 1</i> , indsættes som nyt 2. <i>pkt.</i> : ”Grundtilskuddet ydes kun til politiske partier, der har opnået valg til Inatsisartut.”
	2. Efter § 4 indsættes: ”§ 4 a. Mandattilskud efter § 2 og tilskud efter § 4 udbetales ikke for fulde måneder, hvor det pågældende medlem af Inatsisartut mangler at meddele Inatsisartut pligtige oplysninger om personlige hverv og økonomiske interesser. <i>Stk. 2.</i> En oplysning anses som pligtig efter <i>stk. 1</i> , hvis pligten til at afgive denne fremgår af Inatsisartuts Forretningsorden. Samme sted

	<p>kan det være bestemt, at oplysningen skal giv- es i en bestemt form, samt at den må offent- liggøres.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der kan kræves tilbagebetaling af allerede udbetalt mandattilskud, jf. stk. 1, for op til 6 måneder, hvis det viser sig, at pligtige oplysninger enten mangler eller har været behæftet med grove mangler.”</p>
	<p>3. I § 9 indsættes efter <i>stk. 3</i> som nyt stykke: ”<i>Stk. 4.</i> Inatsisartut kan foretage eller for- anledige modregning i partitilskud efter den- ne lov for udgifter, der er afholdt på vegne af partier, kandidatforbund eller enkelte med- lemmer.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Denne Inatsisartutlov træder i kraft den 1. juli 2015.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes at kunne medføre en begrænset økonomisk og administrativ aflastning for det offentlige. Således forventes det foreslåede § 9, stk. 4, at være egnet til at begrænse et ressourcetræk, der hidtil har fundet sted i Inatsisartuts bureau. Dette var foranlediget af, at partikontorer mv. i nogle tilfælde ikke til fulde har varetaget de opgaver, som det påhviler dem at udføre som forudsat i reglerne om økonomisk tilskud til politisk arbejde. Inatsisartuts Bureau har i et ikke nærmere opgjort antal tilfælde set sig nødsaget til at lade Inatsisartut bære omkostninger til varetagelse af sådanne opgaver, f.eks. ved at sikre en tolkning eller en kvalitetssikring af tolkning af ordførerindlæg mv. Dette er sket af hensyn til en ordnet afvikling af det parlamentariske arbejde.

Den nye regel i § 9, stk. 4, forventes således at bevirke, at partikontorerne mv. vil undgå denne form for ressourcetræk i Inatsisartuts bureau for at undgå den dermed forbundne økonomiske belastning. Hvor et sådant ressourcetræk alligevel måtte forekomme, forventes reglen at sikre, at værdien af de forbrugte ressourcer i helt overvejende grad kan tilbageføres til det offentlige.

Der foreligger ikke opgørelser over de udgifter, der hidtil har været forbundet med det omtalte ressourcetræk, og disse skønnes desuden at variere betydeligt fra år til år. Beløbet anslås dog at være af mindre omfang.

Der forventes kun en lille sandsynlighed for, at mandattilskud mv. fremover skal reduceres som følge af manglende eller mangelfulde oplysninger til et obligatorisk hvervsregister, jf. § 4a. Dette skyldes, at Inatsisartuts medlemmer forventes at efterkomme sådanne pligter i det omfang, at disse bliver fastsat som obligatoriske pligter fremover. Det bemærkes i denne forbindelse, at tilskudsreduktion kun foreslås at ske for fulde måneder med manglende oplysninger, således at forsinket indlevering ikke vil udløse tilskudsreduktion i op til 2 måneder efter udløbet af den herfor fastsatte frist.

I det omfang, der alligevel måtte ske tilskudsreduktioner efter denne bestemmelse, vil disse beløbe sig til 17.500 kr. pr. måned for hvert medlem, der mangler at indgive oplysninger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ingen konsekvenser for miljøet, naturen og folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen umiddelbare konsekvenser for borgerne. Evt. økonomiske og administrative besparelser for det offentlige, jf. afsnit 3 i de almindelige lovbemærkninger, vil blive til ugunst for de berørte partisekretariater mv. Dette modsvares dog til en vis grad af, at de pågældende Inatsisartutmedlemmer eller deres sekretariater i så fald ikke fuldt ud lever op til de opgaver, som er forudsat i reglerne om økonomisk tilskud til politisk arbejde.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ikke andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, da det ikke skønnes at medføre konsekvenser for borgerne eller erhvervslivet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede tilføjelse til § 2, stk. 1, præciserer, at et parti skal have opnået sin repræsentation i Inatsisartut ved et Inatsisartutvalg for at være berettiget til grundtilskuddet på 650.000 kr. årligt. Dette svarer til den hidtidige opfattelse af retstilstanden, da de oprindelige lovbe-

mærkninger til § 2 (FM 2001/7) forudsatte, at tilskudsretten gjaldt ”alle der er valgt til Lands-tinget, enten som parti, kandidatforbund eller som enkeltkandidat”.

Præciseringen tydeliggør, at der ikke kan opnås en økonomisk fordel ved f.eks. at et eller flere medlemmer af de i Inatsisartut indvalgte medlemmer udtræder af deres gamle partier og dan-ner et nyt.

Hvis et politisk parti helt undtagelsesvist gennem en partibeslutning måtte beslutte at opdele sig i 2 partier, vil begge de fortsættende partier være berettiget til at modtage et halvt grund-tilskud, medmindre det kan fastslås uden væsentlig tvivl, at kun det ene parti skal anses som det fortsættende parti.

For medlemmer af Inatsisartut, der er valgt i kandidatforbund med hinanden, fremgår det af den gældende lovs § 2, stk. 3, at kandidatforbundet som sådant modtager et samlet tilskud til medlemmernes politiske arbejde, som om de repræsenterede et politisk parti. Også for kandidatforbund vil det således være præciseret, at grundtilskuddet kun ydes, hvis kandidatforbundet har opnået sin parlamentariske repræsentation gennem valg til Inatsisartut.

For medlemmer af Inatsisartut, der står uden for partier og kandidatforbund, bestemmer gæl-dende § 2, stk. 2, at disse kun ret til grundtilskud, hvis de har opnået valg til Inatsisartut uden for et parti eller kandidatforbund. Medlemmer af Inatsisartut, der står uden for partier og kan-didatforbund, kan lige som øvrige medlemmer ikke opnå grundtilskud for et nyt parti, som de danner eller indtræder i under en valgperiode.

Den foreslåede ændring er uden betydning for retten til mandattilskud, som udbetales pr. med-lem.

Til nr. 2

Bestemmelsen begrænser udbetaling af mandattilskud efter § 2 og tilskud efter § 4 i visse situ-ationer, hvor der ikke er meddelt pligtige oplysninger til Inatsisartut om et Inatsisartutmed-lemes personlige hverv og økonomiske interesser.

Mandattilskud efter § 2 ydes til medlemmer af partier og kandidatforbund samt til enkeltkan-didater, der har opnået valg til Inatsisartut. Tilskud efter § 4 ydes til løsgængere, det vil sige Inatsisartutmedlemmer, der er udtrådt af det parti eller kandidatforbund, de er blevet valgt for. Størrelsen af dette § 4-tilskud svarer ifølge de nugældende regler til mandattilskud efter § 2 og udbetales på tilsvarende vis.

Stk. 1 fastslår, at mandattilskud og § 4-tilskud ikke udbetales for måneder, hvor det pågælden-de medlem af Inatsisartut mangler at meddele Inatsisartut pligtige oplysninger om personlige hverv og økonomiske interesser. Det er i stk. 2 præciseret, hvilke oplysninger pligten skal

vedrøre.

En oplysning vil mangle, hvis fristen for dens afgivelse er overtrådt, uden af oplysningen er modtaget af Inatsisartut i den foreskrevne form. En oplysning, der lider af grove mangler, kan sidestilles med en manglende oplysning, jf. princippet i stk. 3, og åbenbart urigtige oplysninger kan kræves rettet, inden de anses for at være modtaget.

Bestemmelsens formulering ”udbetales ikke” indebærer, at tilskuddet bortfalder for den pågældende måned. Der er således ikke blot tale om, at tilskuddet tilbageholdes midlertidigt.

Bortfald af tilskud sker måned for måned. Bortfaldet vedrører kun perioder, hvor oplysningerne mangler på alle dage af måneden. Hvis oplysningerne kun har manglet i en del af en måned, bortfalder tilskuddet følgelig ikke for denne måned.

Eksempel: Et medlem havde pligt til at meddele oplysninger senest den 10. februar, men meddelte først oplysningerne den 30. april samme år. I så fald bortfalder tilskuddet kun for marts måned. I februar måned bestod pligten ikke for en fuld måned, hvorfor pligten i februar ikke er blevet overtrådt i en fuld måned. I april måned forelå oplysningerne ved månedens udgang, således at pligten heller ikke her er overtrådt i en fuld måned.

Der gælder ikke en tidsbegrænsning for, hvor længe tilskuddets udbetaling fortsat kan nægtes, idet dette alene afhænger af, hvornår medlemmet efterkommer sin oplysningspligt. 6-månedersfristen i stk. 3 kan følgelig ikke gøres gældende, når der ikke betales tilskud i medfør af stk. 1.

Stk. 2 præciserer, hvilke oplysninger den i stk. 1 omtalte pligt skal vedrøre. Der skal være tale om en oplysning om et Inatsisartutmedlems personlige hverv og økonomiske interesser, som medlemmet ifølge Inatsisartuts Forretningsorden har pligt til at meddele Inatsisartut. Forretningsordenen kan bestemme, at oplysningen må offentliggøres.

Inatsisartuts nuværende hvervsregister, som er omtalt i de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2, er med de hidtil gældende regler en frivillig ordning, hvor Inatsisartutmedlemmer kan oplyse om deres personlige hverv og økonomiske interesser med henblik på offentliggørelse. Ordningens frivillige karakter gør, at manglende oplysninger ikke anses som pligtige og derfor ikke ville være omfattet af nærværende bestemmelse. Det er imidlertid hensigten hos Inatsisartuts Formandskab at foreslå en ændring af Inatsisartuts forretningsorden, hvorefter at den frivillige ordning skal blive obligatorisk. I så fald forventes oplysningspligten til hvervsregistret at blive omfattet af § 4 a.

Stk. 2 præciserer endvidere, at Inatsisartuts Forretningsorden kan kræve, at oplysningerne skal afgives i en bestemt form. Dette er allerede tilfældet med det eksisterende frivillige hvervsre-

gister, som skal afgives på et bestemt skema og indeholde en underskreven erklæring, hvori der samtykkes til oplysningernes offentliggørelse.

Oplysninger, der ikke overholder fastsatte formkrav, betragtes som udgangspunkt ikke som modtaget af Inatsisartut og begrundes derfor bortfald af tilskud, indtil de er indgivet i rette form.

Stk. 3 fastslår, at Inatsisartut kan kræve tilbagebetaling af allerede udbetalt tilskud, jf. stk. 1, for op til 6 måneder, hvis det viser sig, at pligtige oplysninger enten mangler eller har været behæftet med grove fejl/mangler. Bestemmelsen finder anvendelse i situationer, hvor udbetaling af tilskud er sket, selv om det viser sig, at der i medfør af stk. 1 ikke var krav på at få udbetalt tilskuddet.

Det er uden betydning for bestemmelsens anvendelse, hvorfor udbetalingen alligevel er sket, herunder hvorvidt medlemmet, partiet, Formandsskabet eller Inatsisartuts bureau kunne eller burde have været opmærksom på, at oplysninger manglede eller var mangelfulde.

Hvis der er tale om mangelfulde oplysninger, kan tilbagebetaling af tilskud imidlertid kun kræves, hvis manglen ved oplysningen er af grov karakter. Dette indebærer dels, at manglen skal være væsentlig efter sit indhold, og dels, at manglen må tages som udtryk for en grov uopmærksomhed. Det er således ikke hensigten, at mangler og unøjagtigheder, der antages at bero på almindelig uopmærksomhed, skal udløse tilbagebetalingspligt, selv om de kan begrunde, at udbetaling af tilskud standses fremadrettet.

Eksempelvis vil det som regel være en grov mangel, at et Inatsisartutmedlem glemmer at oplyse om en lønnet bestyrelsespost, mens det ikke vil være en grov mangel, at stillingen er beskrevet unøjagtigt, f.eks. som ”medlem” i stedet for ”næstformand”. Selv en manglende oplysning om en bestyrelsespost behøver i nogle situationer ikke udgøre en grov mangel, f.eks. hvis medlemmets bestyrelseshverv umiddelbart stod til at slutte uden udsigt til genudpegning på det tidspunkt, hvor oplysningen skulle være afgivet.

Stk. 3 indeholder den begrænsning, at tilbagebetaling af tilskud højst kan kræves for 6 måneder. Denne grænse skal beskytte Inatsisartutmedlemmerne og deres partier mv. mod uoverskuelige økonomiske følger af evt. mangler ved indberetning af pligtige oplysninger. Begrænsningen gælder, uanset hvor mange og hvor grove fejl der opdages i et oplysningsskema, og uanset om fejlene opdages på samme tidspunkt eller én efter én.

Til nr. 3

Den foreslåede tilføjelse i § 9 giver adgang til, at Inatsisartut gennem modregning i partitilskud kan få godtgjort udgifter, der er afholdt af Inatsisartut på vegne af partier, kandidatforbund eller enkelte medlemmer.

Modregning kan ske i alle tilskudsbeløb, der udbetales efter lov om økonomisk tilskud til politisk arbejde, uanset om der er tale om grundtilskud, mandattilskud eller § 4-tilskud mv. Partier mv. skal tåle modregning for udgifter afholdt på deres medlemmers vegne i det omfang, at partitilskud efter denne lov kan siges at skulle dække denne type udgifter.

Formuleringen ”foretage eller foranledige modregning” tager højde for, at Inatsisartut ikke selv behøver foretage udbetalingen af partitilskud for at kunne gennemføre modregning. Hvis tilskudsbetalingen foretages af eller igennem en tredjemand, kan Inatsisartut således meddele sit modregningskrav over for denne og dermed foranledige, at et tilsvarende beløb tilbageholdes til fordel for Inatsisartut.

Med formuleringen ”udgifter” sigtes ikke alene mod direkte udgifter til eksterne parter, f.eks. hvor der er betalt en tolkeudgift efter faktura, men også omkostninger, der opstår ved, at der sker træk på interne ressource i Inatsisartuts bureau. Der kan f.eks. beregnes udgifter til kopiering samt til den løn, der er medgået til at gennemføre kopieringsopgaven. Der kan ligeledes beregnes udgifter til det arbejde, der er medgået til at rette indleveret materiale i overensstemmelse med fastsatte formkrav mv.

Hvis Inatsisartut ikke på forhånd har fastsat udgiftstakster, så som timesatser eller kopieringsgebyrer, kan udgifterne fastsættes gennem et rimeligt skøn over medgået ressourceforbrug. Skønnet og evt. fastsatte takster må i denne forbindelse ikke indebære en avance for Inatsisartut, men skal holdes inden for de rammer, der gælder for fastsættelse af gebyrer til det offentlige.

De udgifter, der kan kræves modregnet efter denne bestemmelse, vil normalt være relateret til Inatsisartuts interesse i at sikre en ordentlig afvikling af det parlamentariske arbejde. Typisk vil der kunne være tale om, at Inatsisartuts bureau eller dennes eksterne samarbejdspartnere retter på formmangler, herunder manglende eller mangelfulde oversættelser af ordførerindlæg mv., for at sikre, at et Inatsisartutmedlem kan nå at deltage i Inatsisartuts arbejde som ønsket og forudsat. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3, for en uddybning.

Uden for disse situationer, der er umiddelbart relateret til Inatsisartuts arbejde og formålet med partitilskud, vil der kun være meget begrænset adgang til at afholde udgifter på vegne af partier mv., jf. dog de almindelige erstatningsretlige principper om uanmodet forretningsførelse.

Indsigelser, som et parti mv. måtte fremsætte mod en gennemført modregning, kan fremføres overfor Inatsisartuts Formandskab. Hvis der ikke opnås enighed om mellemværendet, vil der være tale om en civilretlig tvist, som partiet mv. kan vælge at indbringe for de almindelige domstole.

Til § 2

Denne bestemmelse fastsætter, hvornår lovændringen træder i kraft.